

Eugeniusz Czarny, Bogdan Walkiewicz, Ryszard Grygiel

Jarocin, woj. kaliskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 18, 69

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Część z wymienionych obiektów osadowych stanowi uzupełnienie kolejnego układu osadniczego typu owalnego, datowanego na okres późnorzymski, pozostałe są nieco wcześniejsze. W ruchomym materiale źródłowym na uwagę zasługują fragmenty importowanych naczyń szliskich, ceramicznych oraz grzebieni rogowej trójwarstwowej i pinceta brązowa.

Materiały i dokumentacja przechowywane będą w IP UAM w Poznaniu.

Badania zostały zakończone.

JAROCIN
woj. kaliszkie
Stanowisko 1

Muzeum Regionalne
w Jarocinie

Badania prowadzili: mgr Eugeniusz Czarny, mgr Bogdan Walkiewicz i dr Ryszard Grygiel /autor sprawozdania/. Finansował WKZ w Kaliszu. Czwarty sezon badań. Cmentarzysko kultury lużyckiej z okresu halszackiego.

W dalszym ciągu kontynuowano prace wykopaliskowe o charakterze ratowniczym po obu stronach torów kolejowych do Poznania. Przebadano łącznie powierzchnię 78 m². Odkryto 15 grobów ciałopalnych popielnicowych, w tym 1 z resztkami stosu /łącznie w ciągu tych czterech sezonów badawczych zarejestrowano 41 grobów/. Przeważały groby silnie zniszczone ze śladami obstawy kamiennej. Wyposażenie grobów, oprócz ceramiki /do 5 naczyń w grobie/, stanowiły także przedmioty metalowe: bransoleta żelazna i brązowa, oraz dwa paciorki z niebieskiego szkliwa. Na szczególną uwagę zasługuje stosunkowo dobrze zachowany grób nr 27, w którym młsa nakrywała popielnicę z przepalonymi kośćmi dziecka. Brzusiec popielnicy zdobiły wyjątkowo bogato rozbudowane wątki geometryczne linii rtych.

Materiały z badań przechowywane są w zbiorach Muzeum Regionalnego w Jarocinie.

Badania będą kontynuowane.

JELGON, gm. Stawiguda
woj. olsztyńskie
Stanowisko 1

Muzeum Warmii i Mazur
w Olsztynie

Badania prowadził mgr Mirosław Hoffmann przy współpracy mgr Izabeli Mellin. Konsultacja doc. dr hab. Lucji Okulicz, Finansowało MWM w Olsztynie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe i grobów płaskich z wczesnej epoki żelaza.

Przebadano kurhan V oraz fragment przestrzeni międzykurhanowej. Łącznie powierzchnia obszaru zbadanego wyniosła 101 m².

Kurhan V /średnica 6,0 m, wys. 0,9 m/, zbudowany był z płaszcza kamiennego, pod którego południowo-wschodnim skrajem odkryto wkopaną w całec, jamę o średnicy 1,0 m i miąższości 0,6 m. Zawartość jej stanowiły drobne węgielki, przepalone szczątki kości, 14 ułamków krzemiennych oraz fragmenty ceramiki, w tym ułamki młsy. W centralnej partii kurhanu, pod płaszczem odkryto 4 groby popielnicowe, występujące w formie skupisk ceramicznych przepalonych kości. 0,6 m na południe od skraju płaszcza kurhanu odkryto zniszczony pochówek popielnicowy. Przebadany obiekt zrekonstruowano.

Położony bezpośrednio na wschód od kurhanu V, przebadany fragment przestrzeni międzykurhanowej zawierał 5 płaskich bruków kamiennych, z których 4 zorientowane były wzdłuż linii północny zachód - południowy wschód. Bruki posiadały w planie wydłużony, prostokątny lub owalny kształt i składały się z jednej warstwy kamieni /z wyjątkiem 2-warstwowego obiektu XIV/. Wszystkie bruki zawierały groby popielnicowe lub ciałopalne bezpopielnicowe, ewentualnie popielnicowe i bezpopielnicowe.

1 m na zachód od bruku XV odkryto pochówek popielnicowy. Zaopatrzona w dwa uszka, płaskodenna popielnica znajdowała się w otoczeniu nieregularnych, drobnych skupisk kamieni.

Rozpoczęto również badania na kurhanie X. Zdjęto warstwy humusu i nasypu ziemnego kurhanu do poziomu płaszcza kamiennego w trzech ćwiartkach. Na kamieniach płaszcza odkryto fragmenty 6 młs.

Materiały i dokumentacja z badań złożone są w Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie.

Badania będą kontynuowane.

KAMIENCZYK-BŁONIE
woj. ostrołęckie

patrz
epoka brązu